

Nazorg is geen 'eierrapen'

J. Katsman

'Mestinjectie en kievitseierenzoeken'.

Een misleidende titel.

Je zou verwachten dat de schrijver, Sake P. Roodbergen, een bijdrage zou leveren aan de oplossing van het probleem, dat in een gebied waar mestinjectie plaatsvindt, honderd procent van de eieren wordt vernietigd. Leden van de vogelwerkgroep Koudekerk/Hazerswoude hebben dit met kippeïeren aangetoond tijdens een demonstratie van de Vredo-modelmester.

De heer Roodbergen komt echter niet verder dan de constatering, dat er overleg met de boeren moet plaatsvinden. Iets dat iedere beginnende weidevogelwachter zelf had kunnen bedenken.

Waar gaat het artikel dan wel over?

De schrijver geeft het zelf in zijn allereerste zin al aan:

'Wat bezielt een eierzoecker?'

Vervolgens komt er een warrig verhaal dat moet aantonen dat eierzoecken en nazorg in elkaars verlengde liggen en met genoeg deelt hij nog enkele sneren uit naar andere weidevogelbeschermers, boeren en Vogelbescherming.

Tien leden van de Vogelwerkgroep Koudekerk/Hazerswoude hebben in 1991, 271 ha weiland onder hun hoede gehad en waar nodig merkstokken en nestbeschermers geplaatst. Ook de Zwarte Stern profiteerde met zestien broedparen van hun activiteiten mee.

Deze weidevogelwachters distantiëren zich van elke kievitseierapper.

Gelukkig hebben zij 'de sensatie van een ei in je pet niet nodig om op de toppen van je emoties aan natuurbeleving te doen' om maar eens in de terminologie van de heer Roodbergen te blijven. Zij wensen absoluut niet te worden vereenzelvigd met eierrapers en daarvoor hebben zij emotionele en zakelijke argumenten.

De emotionele argumenten:

1. Het eierrapen behoort bij de cultuur.

Alsof cultuur een statisch begrip is. Een cultuur is een beschaving in ontwikkeling. Een cultuur verandert voortdurend. De tijd van de berevellen en vuistbij ligt al lang achter ons. Zelfs bij de Friese Bond van Weidevogelwachters.

Het zou een teken van een zich ontwikkelende beschaving zijn als het eierrapen zou worden gestaakt.

2. In de inleiding is al betoogd dat voor de weidevogelwachters van de Vogelwerkgroep Koudekerk/Hazerswoude de prikkel van het eierrapen voor nazorg grote onzin is.

Bij hen is het de prikkel, om dat kleine beetje natuur dat nog rest voor het nageslacht, te behouden. Het werk zelf is voor hen al een essentiële natuurbeleving.

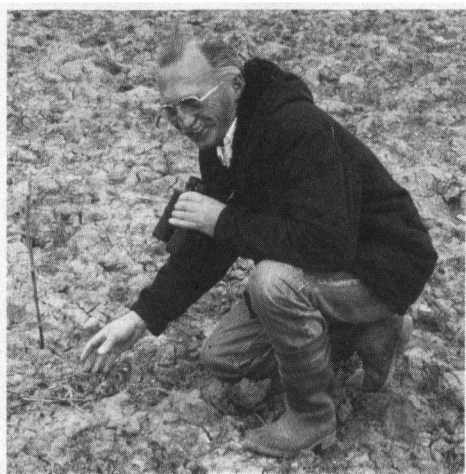
De zakelijke argumenten:

1. Door eierrapen komen een aantal eieren later uit. Veel legfels en jonge vogels gaan dan verloren door landbouwwerkzaamheden. Daartegenover staat dat vroege jongen in een koud en vochtig voorjaar soms voortijdig kunnen sterven (1991), maar in een warm voorjaar hebben veel vroege jongen de kans om de landbouwmachines te ontvluchten (1992).

Voor verdere nadelen van het eierrapen in relatie met de uitkomst van de eieren zie korte mededeling in het Vogeljaar 40 (1992) nummer 3 bladzijde 132: 'Open brief inzake kievitseierapperen aan staatssecretaris drs. G.D. Gabor van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij'.

2. De praktijk in Koudekerk/Hazerswoude wijst uit dat juist in de Vrije Vogelreservaten, die in overleg met de boeren tot stand zijn gekomen, veel tijd aan nazorg wordt besteed.

Er is een goede verstandhouding tussen boer en weidevogelwachter en regelmatig vindt overleg plaats. In sommige gevallen neemt de boer zelf merkstokken en nestbeschermers mee op zijn trekker om ze bij legfels die hij zelf opspoort, te plaatsen. Bovendien hebben weilanden die de status van 'Vrij Vogelreservaat' of 'Vogelbroedterrein' dragen, invloed op planologische beslissingen. Dit is aantoonbaar bewezen in de Riethoornse Polder te Hazerswoude, waar weiland geen sierteeltgebied mocht worden. In ons geval zijn de bordjes een bewijs van een steeds betere verstandhouding tussen agrariër en natuurbeschermers.

Weidevogelwachter J. van Ommering bij een Kievitsnest.
Foto: Ko Katsman.

3. Eierrapers in een weiland verstoren alle vogels die daar foerageren. Weidevogelwachters blijven zo lang mogelijk uit het weiland om de vogels de rust te gunnen die ze zo hard nodig hebben. Verstoring betekent energieverlies. Energie die de vogels in het hoge noorden straks goed kunnen gebruiken voor de vlucht er naar toe en het leggen van eieren.

■ Namens vogelwerkgroep Koudekerk/Hazerswoude en omstreken. J. Katsman, Willem de Zwijgerlaan 5c, 2396 XR Koudekerk aan den Rijn.

Als je Kemphanen wilt zien foerageren en niet zien langssuizen, zoals de heer Roodbergen, blijf je gewoon met je verrekijker op de weg.

4. De 'wise-use gedachte'

Het idee dat je op een verstandige manier kunt oogsten, in dit geval Kievitseieren rapen.

Maar:

Wie bepaalt hoeveel Kievitseieren je mag rapen in een bepaald gebied?

Hoe bepaal je het aantal Kievitseieren dat uit een gebied mag worden gehaald?

Moet je de gebieden in hun onderlinge relatie bekijken, voor dat je begint met eierrapen?

Drie van de vele vragen die je bij de 'wise-use gedachte' kunt stellen.

Deze gedachte is zo gecompliceerd dat alleen jagers en eierrapers de antwoorden zo kunnen vereenvoudigen, dat de gedachte als argument voor hun handelen is te gebruiken.

Voor nadenkende mensen is de 'wise-use gedachte' onhoudbaar, omdat niemand het antwoord weet op de vele vragen.

5. Het is een open deur, maar het moet toch genoemd worden: Internationaal slaat Nederland een modderfiguur als het gaat over natuurbescherming, zolang er nog één Kievitseï mag worden geraapt.

Tot slot: de artikelen van de heer Roodbergen kunnen in het vervolg kort zijn.

Titel: Wat bezielt de eierzoeke*r*? *Hij vindt het leuk.*